

વર્ષ ૯ : અંક : ૧૧ : : ક્રમાંક ૧૦૭

॥ अहंम् ॥

अखिल भारतवर्षीय जैन श्वेताम्बर मूर्तिपूजक मुनिसम्मेलन संस्थापित

श्री जैनधर्म सत्यप्रकाशक समितितुं मासिक मुखपत्र

श्री जैन सत्य प्रकाश

वर्ष ९ ॥ विक्रम सं. २००० : वीरनि. सं. २४७० : ई. सं. १९४४ ॥ क्रमांक
अंक ११ ॥ श्रावण वदि १२ : मं ग ण वा २ : आगस्ट १५ ॥ १०७

विषय - दर्शन

- १ श्रीजयसागरोपाध्यायकृत श्रीनागद्रह-पार्श्वजिन-स्तोत्रम् : पू. सु. म. श्री. कांतिसागरजी : ४५५
  - २ वीरशासन-जयन्ती-उत्सव संबंधमां पू. सु. म. श्री. पुण्यविजयजीए
श्री. जुगलकिशोरजी मुख्तारने लखेल पत्र : ४५६
  - ३ इक्षुत सोण व पानां : तंत्री : ४५७
  - ४ मुनिश्री लावण्यल विरचित
श्रीहोरविजयसुरि-स्वाध्याय : श्रीसाराबाई मण्डिवाल नवाय : ४५८
  - ५ कदाग्रहती परिसीमा पू. उ. म. श्री सिद्धिमुनिः : ४५९
  - ६ इक्षुपत्र-सुभोधिदा : पू. सु. म. श्री. दर्शनविजयः : ४६३
- विक्रम-विशेषांक संयंघी अक्ष वधु अलिप्राय } ४७० नी सामे
पूण्य श्रमण-समुदायने विज्ञप्ति }

सूचना—आ मासिक हरेक अत्रेण महिनानी पंढरमी तारीजे प्रगट थाय छे
तेथी सरनामाना ईरक्षरना षणर षारमी तारीजे समितिना कार्यालये
पडोयाडवा.

लवाणम—वार्षिक—जे इपिया : छुटक यालु अंक-त्रणु आना

मुद्रकः—मगनबाई छोटाबाई देसाई. श्री वीरविजय प्रीन्टींग प्रेस, सवापोस कोसरोड,
पो. भो. नं. ६—लकितमार्ग कार्यालय—अमदावाद. प्रकाशकः—श्रीमनदास गोकणदास शाह.
श्री जैनधर्म सत्यप्रकाशक समिति कार्यालय, जेशिंगबाईनी वाडी, धीकांटा रोड—अमदावाद.

॥ वीराय नित्यं नमः ॥

श्रीजेन सत्य प्रकाश

वर्ष ६]

कथांक १०७

[अंक ११]

श्रीजयसागरोपाध्यायकृतं

श्रीनागद्रह-पार्श्वजिन-स्तोत्रम्

संप्राहक-पूज्य मुनिमहाराज श्रीकांतिसागरजी, साहित्यालंकार

धर्ममहारथसारथसारं, सरससुकोमलवचनविचारं,
सुविरातसलिलासारम् ।

सिद्धिवधूवक्षःस्थलहारं, केवलकमलालीलागारं,
नागद्रहशृङ्गारम् ॥१॥

मारविकारांनवारयतारं, तारस्वरेश्वरगीताचारं,
क्षत्रियराजकुमारम् ।

स्फारफणावलिमण्डलधारं, कारं कारं विनयमपारं,
वन्दे देवमुदारम् ॥२॥ (युग्मम्)

दिवसपतिः प्रतिभयनिस्तारी, चन्द्रश्चारुकलाविस्तारी,
मङ्गल उदयाकारी ।

किंच बुधः सुधयामुपकारी, सुरगुरुरामयदोषनिवारो ।
शुक्रो विक्रमकारी ॥३॥

कामित्तमसिनै (?) शनिराधत्ते, राहुरबाहुर्वलंबहु इत्ते,
केतुः कीर्त्तिसुखाय ।

तेषां ये जगदीश ! भवन्तं, वामानन्दनमतिशयवन्तं,
मनसि नयन्ति चिराय ॥४॥ (युग्मम्)

चारुमहोदयरत्नकरण्डं, भवभयसागरतरणतरण्डं,
खण्डितपरपाखण्डम् ।

श्रीजयसागरकजमार्त्तण्डं, नत्वा वामासुनुमचण्डं,
नन्दितजूयमखण्डम् (?) ॥५॥

॥ इति श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ॥

आ स्तोत्रना त्रीण-योथा श्लोकां नवग्रहनां नामो आप्यां छे. अने योथा श्लोकांनुं पहेलुं यरलुं अने छेला श्लोकांनुं छेलुं यरलुं सभलुं शकतुं नथी.

वीरशासन-जयन्ती-उत्सव संबंधमां

पू. मु. म. श्री. पुण्यविजयजीए श्री. जुगलकिशोरजी मुख्तारने लखेल पत्र

‘अनेकान्त’ मासिकना संपादक श्री. जुगलकिशोरजी मुख्तारने वीरशासन-जयन्ती-उत्सव संबंधी ने रीते प्रचार किये हुते ते सामे अनेक प्रकारे विरोध व्यक्त करवाभां आय्ये हुते. आ संधमां पाठलुथी पूण्य मुनिमहाराज श्री. पुण्यविजयजी महाराजने अनेक पत्र ‘अनेकान्त’ना संपादक श्री. जुगलकिशोरजी मुख्तारने किये हुते तेनी अक्षरशः नकव अडीं रलु करीये छीये. -तंरी.

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥

मु. पाटन. सागरका उपाश्रय. ता. २७-७-१९४४.

(उत्तर गूजरात) सं. २००० श्रावण शुक्ला सप्तमी

मुनि पुण्यविजय तर्फसे.

मु. सरसावा—रा. रा. माननीय बाबूजी श्रीयुक्त जुगलकिशोरजी मुख्तार महाशय योग्य सप्रेम सादर धर्मलाभाशीर्वाद । यहाँ पर धर्मप्रभावसे कुशल है । आप भी सपरिवार धर्मप्रतापसे कुशल होंगे । अभी आपकी ओरसे कोई समाचार नहीं है सो लिखते रहे । कथारत्नकोशकी प्रस्तावना छप कर तयार हो गई है । आने पर आपको प्रस्तावनाके जो फॉर्म बाकी हैं वे भेज दिये जायँगे ।

वि० आपकी ओरसे “वीरशासनजयन्तीमहोत्सव”के प्रचारविषयमें अनेक लेख लिखे जा रहे हैं, उनके अंदर कोई कोई जगह आपने मेरे नामका उल्लेख किया होगा—है; जिसके बारेमें कुछ खुलासा करनेके विषयमें मेरे पास “जैनधर्म सत्यप्रकाशक समिति-अमदावाद”—का पत्र आया है । अतः मेरी अनिवार्य फर्ज है कि—इस विषयमें मैं अपना मन्तव्य आपको सूचित कर दूं; ताकि मेरी मान्यता आदिके विषयमें श्वेताम्बर-दिग्गंबर समाजमें कोई तहरका भ्रम पैदा न हो ।

आप “वीरशासनजयन्तीमहोत्सव” सनायें उसमें परमात्मा महावीरकी सन्त-तिमें पैदा होनेवाली एवं ‘उन परमात्माका अनुयायी’—कहलानेवाली कोई भी व्यक्ति सहकार न देके यह किसी भी तरहसे हो ही नहीं सकता । फिर भी जब उस “जयन्ती उत्सव”का उद्यापन विकृत रूपसे होता हो तब पारस्परिक सहकार एवं पेश्वे होनेके बदले एक-दूसरेका सद्भाव एवं नैकट्य कट ही जाता है । सचमुच ही मुझे यह प्रतीत होता है कि—आपने एक अति आदरणीय कार्यका आरम्भ करके भी अपनी साम्प्रदायिक मान्यताके भीषण आवर्तोंमें उसकी पेशी दुर्दशा कर डाली है कि—आज आपके आदरणीय कार्यमें सहकार देनेके बदलेमें, अनिवार्यतया, उसका विरोध करनेका प्रसंग उपस्थित हुआ है । क्या आपको यह प्रतीत नहीं होता कि—वीरशासनजयन्तीउत्सवके प्रचारके वदलेमें आपने अपने हृदयमें गुप्त स्थान कर रही हुई अपनी साम्प्रदायिक भावनाका प्रचार करते हुए अपने अतिस्तुत्य एवं मौलिक “जयन्तीउत्सव”के ध्येयको और इसके द्वारा

अंक ११]

पू. मु. म. श्री पुण्यविजयजीना पत्र

[४५७]

संभाव्यमान जैन समाजके देखको भी बड़ा भारी धोखा पहुंचाया है। और इस प्रकार आपने अपने हाथमें आये हुए एक पुण्य प्रसंगको खो दिया है। मुझे तो आज यही प्रतीत हो रहा है कि अनेकान्त मासिककी शुरूके श्रीयुक्त बाबू जुगल-किशोरजी मुख्तार महाशय और थे, और आजके मुख्तार महाशय कोई और ही हैं। अन्यथा आजकी परिस्थितिमें आपने जो सरणी पसंद की है पेसा कभी होने न पाता। और इस व्यामोहपूर्ण दशामें आपने प्राचीनतम श्वेताम्बर जैन साहित्यको अर्वाचीन,—जो कि आजकी संशोधनप्रधान पद्धतिसे प्राचीनतम सिद्ध हैं,—बतानेका प्रयत्न किया है; और दिगम्बर जैन साहित्यको प्राचीन,—जो कि आजकी संशोधन पद्धतिसे सिद्ध नहीं हुआ है, और जिसके लिये अनेक काल्पनिक एवं भ्रमपूर्ण प्रमाण दिये जा रहे हैं,—सिद्ध करनेका प्रयत्न कर रहे हैं और उसके आधार पर एक बड़ा भारी साम्प्रदायिक विवाद खड़ा कर रहे हैं यह एक अति विचित्र वस्तु मालुम होती है। अस्तु, आज इस विषयमें आपको अधिक लिखना अर्थरहित है। सिर्फ मैं आपको संक्षेपमें इतना ही सूचित करता हूँ कि—आपकी ओरसे प्रचारित “वीरशासनजयन्तीमहोत्सव” के साथ मैं अपना कोई भी प्रकारका सहकार नहीं रखता हूँ। क्यों कि वह प्रामाणिक ऐतिहासिक तत्त्व एवं सन्नधिसे पर है।

अन्तमें आपसे एक बात सूचित करता हूँ कि “जयन्तीमहोत्सव” के विषयमें आपके साथ मेरा प्रामाणिक मतभेद होने पर भी आज तक जो अपना चिरकालीन पारस्परिक साहित्य विषयक संबंध चला आ रहा है वह निराबाध ही है।

धर्मकार्यमें सविशेष प्रयत्नशील रहे। योग्य धर्मकार्य लिखते रहे।

लि. मुनि पुण्यविजयका सस्नेह धर्मलाभ और सुखशाता.

ता. क. में चाहता हूँ कि—यह पत्र अनेकान्तमें प्रसिद्ध किया जाय।

इंकेत सोण न पानां

अमहावाहना सामयिक पत्रकार मंडण तरङ्गी, कागण-नियमन धारानी अके कलमनो ने रीते अर्थ करवाभां आव्यो इतो तेना आधारे अमे गया अंकभां न्णुअंथुं इतुं के—इवे पछी ‘श्री जैन सत्य प्रकाश’नुं कहे २४ पानां नेट्ठुं प्रसिद्ध करी शकशे.

पणु अे कलमनो ने अर्थ करवाभां आव्यो इतो तेमां ईरक्षार करवो पडयो छे. अने अे ईरक्षारनुं परिष्णाम अे आव्युं छे के इवे पछी ‘श्री जैन सत्य प्रकाश’नां २४ न्हीं पणु इंकेत १६ न् पानां आपी शकशे.

वायकेने आनी नांध देवा विनति छे.

—तंत्री

પ્રાચીન ગુજરાતી કાવ્યો

સંગ્રાહક તથા સંપાદક
શ્રીયુત સારાભાઈ મણિલાલ નવાખ
[કાવ્યાંક ૩]

મુનિ શ્રી ભાવવિજયજીવિરચિત શ્રી હીરવિજયસૂરિ-સ્વાધ્યાય

- સરસતિ સરસ વચન દીઓ, જ્યું ગાઉં ગુરુ હીર;
જનમનવંછિત-સુરતરુ, મુનિજનમન તરુઅર કીર.
જગતગુરુ હીર હીર હીર.
જગતગુરુ હીર હીર હીર, હારે તોહિ દરિસનકી મોહિ ખ્યાસ;
હારે એહ પૂરો મોહિ આસ, હારે હું ભવભવ તોરો દાસ. જગ૦ ૧
ભાવસૂરિ ભુવિ તુંહિ હઈ, નામ સૂરિ ભુવિ ભૂરિ;
ઈદ્દગોપજ્યું આઉરે, ન હુ નિય ગોપનકું સૂર. જગ૦ ૨
ઈહ કલિયુગમઈ મઈ સુણ્યો, એક તું નિકલંક નિરીહ;
તા તેં ચાહત લોચણાં, અખ દરિસન ઘો મુનિસીંહ. જગ૦ ૩
સાહિ અકબરકું ફરિ જઈ, તઈ દીનો દરિસન ધીર;
અખ ક્યું મોહિ ન દેતહઈ, સખ જગતજંતુ હિત હીર. જગ૦ ૪
જનક સુતા જ્યું રામકું, શશધર જેમ ચકોર;
ચકવાક જ્યું ભાતુંકું, જ્યું નવ જલધરકું મોર. જગ૦ ૫
ત્યું તોહિ દરિસન અભિલધું, દીનદયાલ કૃપાલ;
દરિસ વેગિ કરિ દીજીઈ, અખ તજીઈ વિલંખ મુનિપાલ. જગ૦ ૬
ગુરુ તઈ રોપે ભુવનમઈ, બહુ બોધિખીજ ખે(ખે)ત;
પુણ્ય જગતકું તઈ દીયા, અખ દરિસન ક્યું નહુ દેત. જગ૦ ૭
જીવિતદાન દેઈ કર્યો, સખ પશુચનકું ઉપગાર;
તીરથ-કર છોડાવતે, સખ માનવકું પણિ સાર. જગ૦ ૮
તોહિ સેવક તોહિ કિંકરા, એક તુઝ પદસેવા લીન;
ચાહ એર મોહિ હેં નહી, તેરે દરિસનકો આધીન. જગ૦ ૯
ચરણ શરણ મોહિ તાહરા, અખ દરિસન દેહું મ દેહું;
ઉદક બિંદુ નહુ દેત હેં, તોહિ ચાતુ(ત)ક ચિતમઈ મેહુ. જગ૦ ૧૦
શ્રી વિજયદાનસૂરિપટધરુ, શ્રી હીરવિજયસૂરિંહ;
ચાહત નિત તોહિ દરિસકું, મુનિ ભાર્વાવજય આણુંં. જગ૦ ૧૧

ઈતિ શ્રી હીરવિજયસૂરિ સજ્જાય

કદાગ્રહની પરિસીમા

સંગ્રાહક તથા અનુવાદક-પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી સિદ્ધિમુનિજી

[“ પટકાયના જીવોનો વધ થતો હોવાથી સચિત્ત પુષ્પાદિ વડે જિનપૂજન ન કરતાં વાસક્ષેપાદિ અચિત્ત દ્રવ્યોથી જ જિનપૂજન કરવી; અક્ષત, વસ્ત્ર, અલિથી પ્રભુપૂજન કરતાં તે અક્ષતાદિના ઉપભોગના કારણે નિર્ધર્મી જીવોને અનંત ભવભ્રમણ થાય છે તે માટે તેવી પૂજન કરવી એ અયુક્ત છે; પૂજનાં દ્રવ્ય સહિત ચૈત્યવંદનને માટે જતાં સાધુને નમસ્કાર ન કરવો, કારણ કે તેથી હસ્તમાં રહેલાં પૂજનાં દ્રવ્યો નિર્માલ્ય થઈ જાય છે, અને પછી એ નિર્માલ્ય દ્રવ્યના પૂજનથી ‘નિર્માલ્ય દોષ’ લાગે છે; દૂધ, દહીં વગેરે તિર્થચોના શરીરથી ઉત્પન્ન થયેલાં હોઈ તે અપવિત્ર છે માટે તેથી પ્રતિમાનું પ્રક્ષાલન-ન્હવણુ ન કરવું, પણ ગંધોદક એટલે સુગંધી જલથી જ તે કરવું.”—આવા આવા એકાંત પક્ષાગ્રહી ઉપદેશથી મુગ્ધ ગ્રામ્ય જનોને ભરમાવતા ‘અજ્ઞાનત’ નામના શ્રાવકને વિશિષ્ટ લોકોએ પોતાના ગામમાંથી કાઢી મૂકતાં, તે કાશામ્બી નગરીમાં ગયો. ત્યાં તેણે ધર્મ નામના શ્રાવક સાર્થવાહને ઉપરોક્ત ઐકાન્તિક ઉપદેશથી વ્યુદ્ગ્રાહિત કરવા માંડ્યો. સાર્થવાહે એ વિષયનો નિશ્ચય કરવા સાધુઓ પાસે પોતાની સાથે આવવા તેને પ્રેરણા કરી. અને જણુ સાધુઓ પાસે ગયા. ગીતાર્થ એવા એ સાધુઓએ આચરણુ અને સિદ્ધાંતની સાક્ષીથી તેમને એકાંત પક્ષનો કદાગ્રહ લાગ કરવા યુક્તિપ્રયુક્તિ પૂર્વક બહુ બહુ રીતે સમજાવતાં છતાંય, તે અજ્ઞાનતનો કદાગ્રહ ન છૂટ્યો, અને સાર્થવાહ પણ અજ્ઞાનતની તરફ તણાઈ ગયો. કમકે તેનો પક્ષ સુકર-સુખે કરી શકાય તેવો રહેલો હતો. પરિણામે મૃત્યુ બાદ તેમને ભવ-ભ્રમણુની ભયંકરતા અનુભવવી પડી. ઉપરોક્ત કથાપ્રસંગ આચાર્ય શ્રીદેવભદ્રસૂરીશ્વરે વિ. સં. ૧૧૫૮ માં રચેલા પોતાના ‘કહારચળકોશો’ નામના ગ્રંથમાં યોજ્યો છે. ‘કદાગ્રહની પરિસીમા’ દર્શાવતો તે પ્રસંગની ૨૮ પ્રાકૃત ગાથાઓ અને દરેકનો ભાવાર્થ નિમ્નોક્ત છે.

—સંગ્રાહક]

ધમ્મવ્વરૂવણાપ, કેણ નિઉત્તો સિ મૂઢ ! કિં ન સુય ? ।

ધમ્મો જિણપણ્ણત્તો, પકવ્વજહ્ણા કહેયવ્વો ॥ ૧ ॥

૧ રે મૂઢ ! ધર્મનો ઉપદેશ કરવા માટે તને કોણે નિયુક્ત કર્યો છે ? તે શું નથી સાંભળ્યું કે—‘જિનેશ્વરોએ પ્રરૂપેલો ધર્મ’ પ્રકલ્પયતિએ ઉપદેશવો ?

હેઉનહં નયનયણં, ચ્ચરણુજોગક્કમં સમયસીહં ।

અદ્દિટ્ઠસરૂઠ્ઠં કોલ્હુગો, વ્વ કહ્ કહ્સિ જણપુરઓ ॥૨॥

૨ હેતુઓ જેના નખ છે, નયો જેનાં નયન છે અને ચાર અનુયોગ જેના ચરણુ છે એવા સિદ્ધાંત રૂપી સિંહની, તેનું સ્વરૂપ દેખ્યા સિવાય શિયાળની જેમ, તું શા માટે લોકોની આગળ પ્રરૂપણુ કરે છે ?

ઉસ્સગ્ગ-વવાયાણં, સરૂવલેસં પિ નેવ જાણાસિ ।

ધમ્મસ્સ કો વ કસ્સ વ, અદ્દિગારી ? ઇયમવિ મૂઢ ॥ ૩ ॥

૧ નિશીથાધ્યયનને ભણેલા અને અન્ય સર્વ તીર્થાન્તરોય ધર્મોથી અતિશયી એવો સાધુ તે પ્રકલ્પયતિ જાણવો.

૪૬૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૯

૩ ઉત્સર્ગ અને અપવાદના લેશ પણ સ્વરૂપને તું નથી જ જાણ્યો. ધર્મનો કોણ અધિકારી અને તે કયા ધર્મનો અધિકારી, એ પણ હે મૂઠ! તું નથી જ જાણ્યો.

સવારંભરવાણં, છજ્જીવવહાઉ અવિરયમણાણં ।

દંવત્થયુ સ્ચિય પરં, ભવાગહાવહણ આલંબો ॥ ૪ ॥

૪ પટ્ટકાયના જીવોના વધથી મન વડે વિરમ્યા નથી એવા સર્વ આરભોમાં રમનારાઓને, સંસારરૂપી કુવામાં પડતાં દ્રવ્યસ્તવ જ શ્રેષ્ઠ આલંબન છે.

જિણભવણ-વિંબઠાવણ-જત્તા-પુપ્પાહપૂયણારૂવો ।

દંવત્થયુ ત્તિ સિદ્ધો, ગિદ્ધીણ દ્વયરાસમત્થાણ ॥ ૫ ॥

૫ ભાવસ્તવમાં અસમર્થ એવા ગૃહસ્થોને જિનેશ્વરનું મંદિર બનાવવું, તેમની પ્રતિમા સ્થાપન કરવી, તેમની યાત્રા કરવી, પુષ્પાદિથી તેમનું પૂજન કરવું વગેરે રૂપ દ્રવ્ય સ્તવનો ઉપદેશ કરવામાં આવ્યો છે.

પુપ્પાઈં ત્તિ નિસિદ્ધં, જઈ થેવોવક્રમં પિ મૂઠ! તપ ।

તા ચેઈયાઈકરણં, बहुआरंभं सुपडिसिद्धं ॥ ૬ ॥

૬ અત્પ ઉપક્રમવાળાં ય આ પુષ્પાદિનો પણ હે! મૂઠ જો તું નિષેધ કરે છે, તો પછી બહુ આરંભ છે જેમાં એવાં જિનમંદિરાદિ બનાવવાનું તો તેં સર્વથા નિષેધ જ કર્યું.

જિણભવણાણમકરણે, વિંબાણમઠાવણે ય તુજ્જ મપ ।

તિત્થુચ્છેયાઈયા, હુંતી દોસા बहुपयारा ॥ ૭ ॥

૭ અને જિનમંદિર ન બનાવવાનું તથા જિનપ્રતિમા ન સ્થાપન કરવાનું આવી પડતાં તારા મતમાં તીર્થોચ્છેદ વગેરે બહુ પ્રકારના દોષો ઉત્પન્ન થાય છે.

દેહ-ગિહાઈયકજ્જે, આરંભં નો નિરૂમસિ અણજ્જ ! ।

કાયવહો ત્તિ નિસેદ્ધસિ, જિણપૂયં અહહ ! તુહ મોહો ॥ ૮ ॥

૮ દેહ, ગૃહ વગેરેનાં કાર્યોમાં હે અનાર્થ! તું આરંભને અટકાવતો નથી, અને 'પટ્ટકાયના જીવોનો વધ' એમ કહી આરંભના બહાના તીર્થે જિનપૂજનો નિષેધ કરે છે. ઓહો! તારો મૂઠના!

ચેઈયપૂયાઈણં, કરણે તિત્થપમાવણાઈયા ।

દીસંતિ બોહિજ્જગા, વાવારા પેગસુહજ્જગા ॥ ૯ ॥

૯ જિનમંદિરમાં પૂજન વગેરે કરતાં, સમ્યક્તવના અને અનેક સુખોના જનક એવાં તીર્થપ્રભાવના વગેરે વ્યાપારો દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

જઈ પુણ પોસઈનિરયા, સચ્ચિત્તવિવજ્જયા જઈસંરિચ્છા ।

ઉત્તરપડિમાસુ ઠિયા, પુપ્પાઈં તા વિવજ્જંતુ ॥ ૧૦ ॥

૧૦ જો સચિત્તને ખાસ તજનારા સાધુના જેવા નિરંતર પોષધધારી ઉત્તર પ્રતિમાઓમાં રહેલા હો તો વિશેષ કરી પુષ્પાદિને વર્જી દો.

પૂયંગવગ્ગહત્થો, ન નમઈ સાહું પિ જં પિ વુત્તમિણં ।

તં પિ હુ પલાવમેત્તં, સવુદ્ધિપરિકપ્પણાજ્જિયં ॥ ૧૧ ॥

૧૧ 'પૂજનાં દ્રવ્યોથી વ્યાકુલ હસ્તવાળો સાધુને પણ ન નમે' આ જો કાંઈ કહ્યું તે પણ, તારી શુદ્ધિથી કાવે તેવી કરેલી કલ્પનાથી ઉપજેલો અકવાદ જ છે.

અંક ૧૧]

કદાચડની પરિસીમા

[૪૬૧]

વિળઓ હિ ધમ્મમૂલં, જહોચિયં સો હુ સાહુમાઈસુ ।

વાયનમોકારાઈ, અપ્પહિસિદ્ધો ય સિદ્ધંતે ॥ ૧૨ ॥

૧૨ વિનય એ નકી ધર્મનું મૂલ છે. તે વિનય સાધુ વગેરેને યથાયોગ્ય વચનથી નમસ્કારાદિ રૂપ છે, અને તેનો સિદ્ધાંતમાં પ્રતિષેધ કર્યો નથી.

ન ય પત્તિયમેત્તેણ વિ, દૂસણમાવહઈ કરયલગયસ્સ ।

પૂયંગસ્સ અમત્તી ય, જિણવરે જણવિરુદ્ધં વા ॥ ૧૩ ॥

૧૩ નમસ્કારાદિ માત્રથી પણ હસ્તમાં રહેલાં પૂજનાં દ્રવ્યોમાં દોષ આવી પડે અને વળી તેથી જિનેશ્વરના પ્રતિ અભક્તિ કે લોકવિરુદ્ધતાનો પ્રસંગ જાગે એમ તો છે જ નહિ.

જં પિ ય દુદ્ધાઈહિં, ન્હવળનિસેહં કરેસિ જગ્ગુરુણો ।

આસાયણ ત્તિ તેં પિ હુ, ન જુત્તિજુત્તં તિ પહિદ્ધાઈ ॥ ૧૪ ॥

૧૪ વળી તું આશાતનાના કારણે દૂધ વગેરેથી પ્રતિમા-પ્રક્ષાલનનો નિષેધ કરે છે તે પણ, ખરેખર, એમ ભાસતું નથી.

સિદ્ધંતે ન નિસેહો, સુમ્મઈ પયસ્સ ન ય વિરુદ્ધમિણં ।

ગોરોયણ-મયમય-કુંકુમાણ દેવે વિ જુંજળતો ॥ ૧૫ ॥

૧૫ એવા પ્રક્ષાલનનો નિષેધ સિદ્ધાંતમાં સંભળાતો નથી. અને ગોરોચન, કસ્તુરી તથા કેશરનો ઉપયોગ દેવોમાં પણ આરાધકા તરફથી થતો હોઈ તે વિરુદ્ધ નથી.

અતઠ્ઠાવિહુબ્ભવં પિ હુ, પવિત્તભાવેણ જં પસિદ્ધમિણં ।

તં નેવ વિરુદ્ધં, લોગ-સત્થપહિસેહવિરહાઓ ॥ ૧૬ ॥

૧૬ કારણ કે તે અપવિત્ર ભાવથી ઉત્પન્ન થયેલું છતાં પણ પવિત્રભાવથી જ પ્રસિદ્ધ છે. આમ લોક અને શાસ્ત્રોમાં નિષેધ કરાયેલો ન હોવાથી દૂધ વગેરેથી કરાતું પ્રક્ષાલન વિરુદ્ધ નથી જ.

ન ય દુદ્ધા વિ હુ દેવા, દુદ્ધાઈહિં ન્હવિજ્જમાણંગા ।

રૂસંતી થેવં પિ હુ, અવિ વરદાણુમ્મુહા હુંતી ॥ ૧૭ ॥

૧૭ દૂધ વગેરેથી પ્રક્ષાલન કરતાં દુષ્ટ એવા પણ દેવો જરાય રીસ નથી કરતા, બિલલાના વરદાન દેવાને તેઓ અતિશય સન્મુખ થાય છે.

વત્તણુવત્તપવત્તા, દોસઈ ચિરકાલિયા ય પસ વિહો ।

ગીયથાણુનાયા, ચિરકઈવહ્ધાણુવત્તા ય ॥ ૧૮ ॥

૧૮ ૧વૃત્ત, ૨અનુવૃત્ત, ૩પ્રવૃત્ત અને ચિરકાલની તથા ગીતાર્થોથી અનુગ્રાત એ વિધિ છે. અને વળી તે લાંબા કાળથી વિદ્વાનોએ શાસ્ત્રખંડ કરેલી તથા તેઓએ આચરેલી છે.

આસાયણદોસો વિ હુ, વિસિદ્ધ-અવિળદ્ધુદ્ધમાઈહિં ।

પ્હવળંમિ કીરમાણે, હોઈ જઠો ભાવલુહી ય ॥ ૧૯ ॥

૧૯ અતિશ્રેષ્ઠ અને તાગ દૂધ વગેરેથી પ્રક્ષાલન કરતાં આશાતનાનો દોષ પણ દૂર થાય છે, અને ભાવની વૃદ્ધિ થાય છે.

૧ પ્રથમવાર પ્રવર્તેલી તે વૃત્ત. ૨ ખીજવાર પ્રવર્તેલી તે અનુવૃત્ત. ૩ વાર વાર પ્રવર્તેલી તે પ્રવૃત્ત, ૪ જે મહાજનથી વ્યવહાર થઈ ગયેલી હોય છે.

૪૬૨]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૯

જહ પુણ ન તહા ભાવો, કસલહ દુદ્ધાઈણા ઉ સંભવહ ।

ગંધોદયં પિ જુજ્જહ, જહ ભાવો હોહ તહ કિચ્ચં ॥ ૨૦ ॥

૨૦ જે કોઈને દૂધ વગેરેથી તેવા પ્રકારનો ભાવ ધરાવતો ન બગતો હોય તો તેના માટે સુગંધી જલ પણ યોગ્ય છે. જે રીતે ભાવ બંધે તેવા પ્રકારે કાર્ય કરવું.

જિણવિંબપૂયણાઈસુ, જસ્સ ભાવો જહિં જહિં રમહ ।

સો તસ્સ મોક્કલહેઝ, તા ન ચમો પગપક્કલગહો ॥ ૨૧ ॥

૨૧ જિનપ્રતિમાના પૂજન વગેરેમાં જેનો ભાવ જ્યાં જ્યાં રમે છે, તે તે તેને મોક્ષનું કારણ છે. તેથી એકાંત પક્ષનો આગ્રહ ધરતો નથી.

અક્કલય-ઘથ્થાઈણિ ય, પરઉપઓગિ ત્તિ નેવ જુત્તાઈં ।

ળન્તભવહેઝભાવા, પર્યં પિ વિગળ્પણામેત્તં ॥ ૨૨ ॥

૨૨ અક્ષત અને વસ્ત્રાદિ અન્યના ઉપયોગમાં આવે, અને તેથી અનંતભવનું કારણ બને માટે તેથી પ્રભુપૂજન યુક્ત નથી, એ પણ વિપરીત કલ્પના માત્ર જ છે.

જહ ભાવદોસવિરહા, પૂયાકારિસ્સ પસ દહદંહો ।

તા સાહુભૂરિદાણે, અજિન્નમરણે ય રિસિઘાઓ ॥ ૨૩ ॥

૨૩ જે ભાવ દોષ વગર પણ પૂજા કરનારને આ મજાનું દંડ લાગી જાય તો પછી સાધુને અતિ વિશેષ દાન દેતાં તેને અજીવન મરણ થાય તો ઋષિદત્યા લાગવી જોઈએ.

જિણભવણાઈંણં પિ હુ, કારવણે જં ભવાણ હેઝત્તે ।

ભૂરિભાવદોસભાવા, તદકારવણં પરં હંહં ॥ ૨૪ ॥

૨૪ જિનમંદિરાદિના પણ કરાવવામાં ધણા ભારદોષી આપત્તિને લઈ ભવના કારણ-પણાથી તે ન કરાવવાનું તેને માન્ય છે.

મા સવ્વહા વિ કુમ્મહ-સિપ્પિવિક્કળ્પણવિમોહિયા મહા ! ।

અચ્ચંતંબહુસ્સુયસંસિ-પ વિ ભાવે વિસંકેહ ॥ ૨૫ ॥

૨૫ કદાગ્રહ રૂપી શિદ્ધીની વિપરીત કલ્પનાઓથી મોહિત થયેલા હે બદ્ધકા ! અત્યંત બહુશ્રુતોના પ્રરેષણા ભાવોમાં પણ કોઈપણ રીતે શંકાને સ્થાન ન આપો.

ન હિ પુવ્વમુણીસરદિહ-મમ્મમવહાય સમહઘડિઓ વિ ।

અન્નો ધિજ્જહ પંથો, સિદ્ધિપયટ્ટાણ સત્તાણ ॥ ૨૬ ॥

૨૬ મોક્ષ તરફ પ્રવર્તેલા જીવોને માટે પૂર્વ મુનીશ્વરોએ નિર્દેશણા માર્ગને ત્યજી અન્ય કોઈ માર્ગ નથી જ.

પવં સિક્કલવિઓ વિ હુ, અજ્જુણતો અજ્જુણો વ્વ જહપયઈં ।

અવમન્નિયમુણિવયણો, ન પવન્નો તહવિ નિયદોસં ॥ ૨૭ ॥

૨૭ આવી રીતે ઉપદેશથી સમજાવતાં છતાં ય અજીવન વૃક્ષની જેમ જડ સ્વભાવના અજીવનને મુનિવચનની અવજા કરી અને પોતાની ભૂલ ન સ્વીકારી.

તુમપ વિ તસ્સ પંથો, સત્થાહ ! સમત્થિઓ હિ સુકરો ત્તિ ।

સચ્છંદપયારાઓ, સુહે ન વિલસંતિ બુદ્ધિઓ ॥ ૨૮ ॥

૨૮ સાર્થવાહ ! તમે પણ સુકર-રહેલો હોવાથી તેનો માર્ગ સમર્થન કર્યો ? સ્વચ્છંદ પ્રચાર કરતી બુદ્ધિએ શુભમાં સુંદર રીતે નથી રમતી !

કલ્પસૂત્ર-સુબોધિકા

[પર્વાધિરાજ પયુષ્ણુમાં વંચાત-સંભળાતા ગ્રંથમણિની સર્વદેશીયતાનો પરિચય]
પરિચાયક—પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી દર્શનવિજયજી (ત્રિપુટી)

આદ્ય પૂર્વાધારી શ્રી ભદ્રાહુરવામીએ હેદસૂત્રોની રચના કરી છે, જે ચૈકીના દશાશ્રુત-સ્કંધના આઠમા અધ્યયનના વિસ્તાર રૂપે શ્રી કલ્પસૂત્રની સ્વતંત્ર રચના કરી છે.

જૈન સંઘમાં ભાદરવા શુદ્ધિ ચોથે મૂળ પાઠ રૂપે અને તેની પહેલાંના અનન્તર ચાર દિવસોમાં અર્થ-વિવેચન રૂપે એમ પયુષ્ણુના પાંચ દિવસો સુધી આ સૂત્રનું જ વ્યાખ્યાન કરવામાં આવે છે. શરૂમાં તો માત્ર સાધુ-સાધ્વી જ તેનું વાચન અને શ્રવણ કરતા હતાં. પછી વીરવિ સં. ૯૮૦ કે ૯૯૩ માં પૂ. શ્રી કાલિકાચાર્યે આ સૂત્રને વડનગરમાં ચતુર્વિંશ સંઘની સભા સન્મુખ પહેલવહેલાં જાહેર વ્યાખ્યાન રૂપે સંભળાવ્યું. ત્યારથી આજસુધી જૈન મુનિઓ શ્રી કલ્પસૂત્રને તે પાંચ દિવસો સુધી વાંચે છે, અને ચતુર્વિંશ સંઘ સાંભળે છે.

આ સૂત્ર ઉપર નાની-મોટી ઘણી અંતર વાચનાઓ અને ટીકાઓ અનેલ છે. જમદ-યુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજે આ સૂત્ર ઉપર એક સરળ ટીકા બનાવી છે જેનું નામ “સુબોધિકા” યાને “સુખબોધિકા” છે.

અચારે જૈન સંઘ દર સાલ પયુષ્ણુ પર્વના દિવસોમાં વિશેષતઃ આ કલ્પસૂત્ર-સુબોધિકાનું જ વ્યાખ્યાન કરે છે—સાંભળે છે.

પાંચ દિવસોમાં જરૂરી દરેક વિષયોને સંભળાવી દેવા ખાતર કલ્પસૂત્રમાં અને વિશેષતઃ સુબોધિકામાં ઘણા વિષયોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, જે ચૈકીના કેટલાક વિષયો સૂચન રૂપે છે, કેટલાએક ગૂઢ રૂપે છે અને કેટલાકએક વિશ્વદરૂપે આપવામાં આવ્યા છે. ઉપલક દષ્ટિએ નહીં, પરન્તુ સ્થિર ભુદ્ધિથી આ વ્યાખ્યાનોનું પરિશીલન કર્યા પછી એમ નિર્વિવાદ માનવું જ પડે છે કે આ સુબોધિકાના વ્યાખ્યાનમાં દરેકદરેક જરૂરી વિષયોનું નિરૂપણ કરવામાં આવેલ છે. એવો વિષય ભાગ્યે જ હશે કે જેને માટે આ સૂત્રમાં ઈશારા નહીં હોય. એકંદરે જીવનને સ્પર્ષતા લગભગ દરેક વિષયો આ સૂત્ર દ્વારા પાંચ દિવસમાં જ સાંભળી શકાય છે એમ કહેવામાં કરી પણ અતિશયોક્તિ નથી.

આ સૂત્રમાં અને સુબોધિકામાં કયા કયા વિષયોનો કઈ કઈ રીતે નિદેશ છે તે બતાવવા માટે જ પ્રસ્તુત લેખ-પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો.

એકંદરે કલ્પસૂત્ર—સુખબોધિકામાં નિદેશિલ વસ્તુઓ ચૈકીની થોડીએક નીચે મુજબ છે—
વ્યાખ્યાન પહેલું : શ્રમણુલગવાન મહાવીરનું વ્યવન અને ઈદ્રસ્તુતિ

દશ કલ્પ—આમાં સાધુઓના આચારોનું સ્પષ્ટીકરણ છે. જૈન સાધુ-સાધ્વીઓએ વસ્ત્ર કેવાં લેવાં, આહાર કેવો લેવો, મકાનમાં કઈ રીતે રહેવું, રાજમહેલમાં કઈ રીતે જવું આવવું, પરસ્પરમાં કેમ વર્તવું, દોષોને કેવી રીતે શોધવા, ક્યાં કેટલું રહેવું, અને ચોમાસું કઈ રીતે વીતાવવું?—આ દરેક બાબતો પર આ દશ કલ્પમાં જરૂરી પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે, જે ચૈકીની ઘણી બાબતો તો સાધુ—સાધ્વીના સંપર્કમાં આવનાર ગૃહસ્થોને જાણવી જરૂરી છે. (પૃષ્ઠ ૧ થી ૮)

વક્રજડ—આને આ દોષની વિશેષતા છે અને તેથી જ જૈન મુનિનો લાગ અજોડ

૪૬૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૯

હોવા છતાં જૈન મુનિઓ શાસનોન્નતિ વગેરે લાભો મેળવી શકતા નથી. જૈન ગૃહસ્થો પણ ધની માની દાની હોવા છતાં ઉક્ત દોષના કારણે ધર્મપ્રચાર સાધી શકતા નથી. (પૃષ્ઠ ૮)

કદપઅવણુ—જેમાં કદપસૂત્રની પ્રધાનતા, ચૌદપૂર્વી શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીની પ્રાભાવિકતા, પૂર્વશ્રુત-શાસ્ત્રોની વિશાલતા અને શ્રોતાની એકાગ્રતાનું દિગ્દર્શન છે, સાથે સાથે પદ્યુપ-ણામાં કદપસૂત્ર વાંચવાનું ક્યારથી શરૂ થયું વગેરે ઇતિહાસ છે. (પૃ. ૧૩)

નામકેતુની કથા—આ કથામાં ખાલકની હિમ્મતનો પરિચય કરાવ્યો છે અને ખાલક પણ પોતાના પ્રભુ માટે કેટલું અભિદાન આપવા સજ્જ થાય છે તેનું સુંદર ખ્યાન કરેલ છે. શ્રોતાઓએ પોતાનાં ધર્મસ્થાનોની રક્ષા માટે કેટલા તૈયાર રહેવું જોઈએ તેનો બોધપાઠ આ કથામાંથી ખરાખર મળે છે. (પૃ. ૧૬)

ત્રણ વાચ્ય—કદપસૂત્ર ત્રણ વિભાગમાં વહેંચાયેલ છે: ૧ જિનચરિત્ર, ૨ સ્થવિરાવળી અને ૩ આચાર, એટલે આ કદપ—આચાર ક્યા ક્યા આચાર્યો પાસે થઈ ક્યા કમથી આપણને મળ્યો છે તેનું મૂળ પણ આ ત્રણ વિભાગો પાઠવાથી સ્પષ્ટ થઈ જાય છે. (પૃ.૧૮)

ભગવાન—શ્રમણ ભગવાન મહાવીર સ્વામી તે ભગવાન એટલે કેટલા ગુણોવાળા છે તેનો નિર્દેશ સરળતાથી બતાવ્યો છે. (પૃ. ૧૯)

સ્વપન—છ આરાનું ટૂંકું સ્વરૂપ અને આરાના હિસાબે મહાવીર સ્વામીનો સમયનિર્ણય મહાવીર સ્વામીનો પૂર્વ ભવ, ગર્ભમાં આગમન, તેનું સ્થાન, માતા-પિતા. (પૃ. ૨૪).

૧૪ સ્વપનનાં નામ અને તેને અંગે સ્વપનદ્રષ્ટાની પ્રવૃત્તિ, ઉત્સુકતા વગેરે. (પૃ. ૨૮)

સામુદ્રિક—હાથની રેખાઓ વગેરેનું વર્ણન, મસા તલ માન (ધેરાવો) ભાર અને ઉંચાઈ વગેરેનું વર્ણન. (પૃ. ૩૪)

વેદબાદિ—તત્કાળીન પ્લાહણોના કેટલાએક પાઠ્ય ગ્રંથોની નામાવલી એક સાથે દાખલ કરવામાં આવી છે. (પૃ. ૪૦)

દંદ્ર—સૌધર્મેન્દ્રના નામાંતરે ઋદ્ધિ અને કાર્તિક શેડનું ચરિત્ર વગેરે.

વૈરાગ્યનાં ૧૭ કારણો બતાવાય છે તે પૈકીના અપમાનને કારણે દીક્ષા લેવી એ વસ્તુ ઉક્ત ચરિત્રમાં પણ મળે છે. અભિમાની માટે આ માર્ગ પણ આદર્શ રૂપ છે. (પૃ. ૪૫)

મુદ્રા—ઈદ્ર 'નમુત્યુણુ' બોલવા પહેલાં જે દેહચેષ્ટા કરે છે તેમાં વિનય, જોડાનો લાગ, ઉત્તરાસંગનું ધારણુ અને ચૈલવદંન મુદ્રાનું સુંદર ચિત્રણ મળે છે. ચૈલવદંન કરનારે કેમ બેસવું એ આ વર્ણન-પાઠથી સમજી શકાય તેમ છે. (પૃ. ૫૨)

નમુત્યુણુ—રોજ રોજ ચૈલવદંનમાં નમુત્યુણુનો પાઠ બોલીએ છીએ તેનું રહસ્ય જાણવું જ જોઈએ. કદપસૂત્રના નમુત્યુણુ પાઠનો અર્થ સાંભળવાથી તે ભાવના ધણે અંશે સફળ થાય છે. તેમાં બતાવેલા વિશેષણપદો કઈ રીતે વ્યાજબી છે તે આપણે અહીં જાણવા મળે છે. (પૃ. ૫૬ થી ૬૩)

મેઘકુમાર—નમુત્યુણુના ધર્મસારથિ શબ્દ ઉપર આ કથા છે, જેમાં મેઘકુમારની પૂર્વ ભવની અનુકંપા, રાજભોગનો ત્યાગ, વળી કંટાળો, અંતે સંયમમાં સ્થિરતા અને અંતે દેહમમતાનો ત્યાગ વગેરે વર્ણન છે. અનુકંપા માટે અને અસ્થિર મનવાળા સાધુઓને સ્થિર થવા માટે આ ચરિત્રમાંથી ઉપયોગી બોધપાઠ મળી શકે છે. (પૃ. ૫૭)

અંક ૧૧]

કલ્પસૂત્ર-સુબોધિકા

[૪૬૫]

વ્યાખ્યાન બીજું : ગર્ભપરાવર્તન અને ૪ સ્વપ્ન.

તીર્થકરણ કુળ—તીર્થકર, ચક્રવર્તી, બલદેવ કે વાસુદેવ ઉત્તમ કુળમાં જન્મ લ્યે છે, કિન્તુ શ્વર હલકાં તુચ્છ નિર્ધન લોભી લિખારી કે બ્રાહ્મણ કુલમાં જન્મ લેતા નથી. આ કથનનો ફલિતાર્થ એ છે કે ઉત્તમ પુરુષોનો જન્મ પ્રધાન કુળમાં જ થાય છે.

આજે ડોક્ટરો માને છે કે—અમુક રોગો સંતાનપરંપરામાં વારસા રૂપે ઊતરે છે. એ જ રીતે પ્રાચીન આર્યો માને છે કે—અમુક ગુણો પણ વંશપરંપરામાં વારસા રૂપે ઊતરે છે. ઉપરના પાઠનો પણ એ જ ધ્વનિ છે કે તીર્થકર ભગવાન શ્વર કુળોમાં અવતરતા નથી. મહાભારતમાં એક રાજકન્યા એક બ્રાહ્મણકન્યાને લિક્ષુક કુલની કહી સંબોધે છે. આવા આવા કારણે બ્રાહ્મણકુલ ઓજસ્વી પુરુષોના જન્મ માટે ઉપયુક્ત મનાતું નથી. (પૃ. ૬૪ થી ૯૩).

૧૦ આશ્ચર્યો—અનંત ઉત્સર્પિણી તથા અવસર્પિણી કાળ જતાં કોઈ કોઈ વાર વિચિત્ર ઘટનાઓ અને છે, એવી વર્તમાન અવસર્પિણી કાળમાં ૧૦ ઘટનાઓ બની છે જેમાં ખાસ ધ્યાન ખેંચે એવા બીજા બીજા પ્રસંગો પણ મળે છે જે નીચે પ્રમાણે છે—

૧. નવા ધર્મસ્થાપકને પોતાના ધર્મની વૃદ્ધિ માટે તાલાવેલી, તે ઉપર ગોશાળાનું દષ્ટાંત, અતિલોભનું પરિણામ, ગુરુની રક્ષા માટે બલિદાન આપનાર મુનિ સુનક્ષત્ર અને મુનિ સર્વાનુભૂતિનું દષ્ટાંત. ૩. સ્ત્રીનો સમાન હક્ક, તે તીર્થકર પણ ચર્ષ શકે છે. ૪. ભગવાનની દેશના પણ નિષ્કુળ જાય છે તો બીજાએ તો ગર્વ કરવો જ ન જોઈએ. ૫. જૈન દષ્ટિએ નરસિંહનું વર્ણન. ૮ દેવોમાં પણ લડાઈ થાય છે એટલે કે દેવલોકમાં પણ સાચું સુખ નથી. ૯. રાજવંશોમાં ત્યાગમાર્ગની પ્રધાનતા, વગેરે વગેરે (પૃ. ૬૭ થી ૭૨)

મહાવીર સ્વામીના પૂર્વ ભવો—જેમાં ઉત્કાન્તિવાદ, કર્મવાદ, અને ઉન્માર્ગને સંસારવૃદ્ધિ અને આત્મા તે પરમાત્મા ઇત્યાદિ સિદ્ધાંતો સુંદર રૂપે મળે છે. (પૃ. ૭૩ થી ૮૦)

વૈક્રિય શરીર—દેવો બીજા શરીર બનાવે છે તેનું વર્ણન. (પૃ. ૯૪)

ગર્ભાપહરણ—દેવ ભ. મહાવીર સ્વામીના ૮૩ દિવસના ગર્ભને દેવાનંદા બ્રાહ્મણીના ઉદરમાંથી લઈ ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણીના ઉદરમાં મૂકે છે અને એ જ રીતે ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણીના કન્યાગર્ભને લઈ દેવાનંદાના ઉદરમાં મૂકે છે. (પૃ. ૯૮ થી ૧૦૫)

ચાર સ્વપ્ન—સ્વપ્નમાં દેખાતી વસ્તુઓનું વાસ્તવિક વર્ણન. આજકાલ ખેડેલી લક્ષ્મીદેવીનાં ચિત્રો લગભગ અહીં આપેલ વર્ણન પ્રમાણે જ ચિતરાય છે. (પૃ. ૧૧૧ થી ૧૨૭)

વ્યાખ્યાન ત્રીજું : તીર્થકરની માતાનાં સ્વપ્નો

દશ સ્વપ્નો—ચૌદ પૈકીનાં શેષ ૧૦ સ્વપ્નોનું વિશદ વર્ણન. (પૃ. ૧૫૫)

રાણીનું જન્મ—રાજ-રાણીના સ્વતંત્ર જુદા જુદા શયનગૃહો હતાં એટલે રાણી રાજ પાસે જાય છે. (પૃ. ૧૫૫)

રાજાની દિનચર્યા—સિદ્ધાર્થ રાજ સૂર્યોદય થતાં ઊઠે છે, અખાડામાં જઈ વ્યાયામ કરે છે, મદ્વયુક્ત કરે છે, શરીરે સુગંધી તેલ ચોખાવી પાકા સ્નાન ઘરમાં જઈ સ્નાનપીઠ ઉપર ખેસી જુદી જુદી ઔષધી અને પાણીથી સ્નાન કરે છે, રૂંછડાવાળા રૂમામથી શરીરને લૂંછે છે, શરીરે સુગંધી ચંદન વગેરે લગાવે છે, બહુ કીમતી વસ્ત્ર ફૂલની માલા અને આબૂ-

૪૬૬]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૯

પણા પહેરે છે અને સ્નાનગૃહથી નીકળી રાજપરિવાર સાથે કચેરીમાં આવે છે વગેરે આ પાઠમાંથી સુખી મનુષ્યના દૈનિક કાર્યક્રમનો આજો પરિચય મળે છે. (પૃ.૧૬૯ થી ૧૮૨)

યવનિકા—રાણીને ખેસાડવા માટે રાજ રાજભામાં પડદા પાછળ સિંહાસન ગોઠવાવે છે. આથી તે સમયે પણ ખાનદાન સ્ત્રીઓ જાહેર સભાઓમાં ખુલ્લી ખેસતી ન હતી એમ સમજી શકાય છે. (પૃ. ૧૮૪)

અષ્ટાંગ નિમિત્ત—તે સમયે તે જ જ્યોતિષી પર વિશ્વાસ કરાતો કે જે નિમિત્તનાં આઠે અંગનો જાણકાર હોય. (પૃ. ૧૮૫)

એકત્ર મિલન—નિમિત્તિયાઓ એકત્ર મળી એકને પોતાનો વડો બનાવી રાજ-સભામાં જાય છે. એક ન થવાથી પાંચસો સુભટની દુર્દશા થઈ તે દષ્ટાંત આપ્યું છે. આ ઉપરથી ધર્મરક્ષકો આચાર્યો અને સંઘનાયકોને ધણો ધડો લેવાનો છે. (પૃ. ૧૮૯).

વ્યાખ્યાન ચોથું : સ્વપ્નરૂપ અને ભગવાનનો જન્મ

સ્વપ્ન—વિવિધ સ્વપ્નો અને તેના ફળનું વર્ણન, સૌદ સ્વપ્નનું ફળ, અને ચૌદ રાજ પ્રમાણ લોકની પ્રભુતા માટે ચૌદ સ્વપ્નની વાસ્તવિકતા. (પૃં ૧૯૨ થી ૨૧૦)

ધનવૃદ્ધિ—ભગવાન ગર્ભમાં આવ્યેથી સિદ્ધાર્થ રાજનું ભવન દરેક રીતે વૃદ્ધિ-સમૃદ્ધિથી છતોછલ થવા લાગ્યું. અહીં તત્કાલીન નગર-રચના અને ગ્રામ્ય-રચનાનો પણ ઠીક ઠીક ખ્યાલ આવી શકે છે. (પૃં ૨૧૧ થી ૨૧૪)

અલીનતા—ભગવાનની માતૃભક્તિ, માતાનો પુત્રપ્રેમ, પુત્રૈષણાવાદાને લેવો જોઈતો ખોધપાઠ, પુત્ર ન થવાનાં કારણો, પાંચમા આરાનો સ્વભાવદોષ વગેરે. (પૃં ૨૧૮ થી ૨૨૫)

અભિમદ્ધ—બં મહાવીર ગર્ભમાં જ પ્રતિજ્ઞા કરે છે કે—“માતાપિતા જીવે ત્યાં સુધી મારે દીક્ષા લેવી નહીં.” ભગવાન આ પ્રતિજ્ઞાથી ‘માતૃભક્તિ’નો આદર્શ પૂરો પાડે છે. (પૃં ૨૨૬)

ગર્ભરક્ષા—ખાસ ગર્ભવતીને જરૂરી ધણા વિષયો આમાં મળી રહે છે, જેમાં દોહદ અને તેની પૂર્તિનો પણ સમાવેશ થાય છે. ત્યારપછી ૨૪ તીર્થંકરોનો ગર્ભકાળ ગણાવ્યો છે. (પૃં ૨૨૭ થી ૨૩૨)

જન્મ—ચૈ. શુ. ૧૩ ની મધ્યરાતે ઉત્તરાશ્વિનની નક્ષત્રમાં ઉચ્ચ અંશમાં ગ્રહો હતા, દિશાઓ શાંત, અંધકાર રહિત અને શુદ્ધ હતી. સારાં શકુનો પ્રવર્તતાં હતાં, અનુકુળ પવન હતો, ધરતી લીલીજમ હતી, લોકો પ્રમુદ્ધિત હતા ત્યારે ત્રિશલારાણીએ ભગવાન મહાવીર સ્વામીને જન્મ આપ્યો. (પૃં ૨૩૨-૨૩૪)

વ્યાખ્યાન પાંચમું : મહાવીર સ્વામીનું યુહીજીવન અને દીક્ષા

જન્મોત્સવ—દિક્કુમારીઓ દેવો અને સિદ્ધાર્થ રાજને ભગવાન મહાવીરનો જન્મોત્સવ કર્યો. અહીં યુવરાજના જન્મ નિમિત્તે રાજઓ શું શું કરતા તેના સ્પષ્ટ ઉલ્લેખો છે. દશ દિવસની સ્થિતિ, પતાકા, ત્રીજે દિવસે ચંદ્રસૂર્યદર્શન, છઠ્ઠે દિવસે રાત્રિજાગરણ, ૧૧ દિવસનું સુતક, યાત્રિભોજન, બાલકનું નામકરણ વગેરે વિધાનો છે. (પૃ.૨૩૬થી ૨૬૨)

નામ—બં મહાવીર સ્વામીનાં-૩ નામો છે : ૧. વર્ધમાન, ૨. શ્રમણ અને ૩. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર. (પૃં ૨૬૨-૨૬૩)

અંક ૧૧]

કલ્પસૂત્ર-સુબોધિકા

[૪૬૭

બાલક્રીડા—બં મહાવીર બાલ્યવયમાં બાલમક્રી ક્રીડા રમે છે. આ ઉપરથી તત્કાલીન બાલ-રમતોનો ખ્યાલ આવે છે. સાથે સાથે ભગવાન બાલ્યકાલે પણ કેટલા સમર્થ હતા તે સમજાય છે. (૫૦ ૨૬૩—૨૬૫)

નિશાળ—બાળકને નિશાળે બેસાડવાનું પ્રાચીન વર્ણન. (૫૦૨ ૬૭)

કુટુંબ—ભગવાન મહાવીરનાં માતા પિતા કાકા ભાઈ બેન પત્ની પુત્રી અને દૌહિત્રીનો પરિચય અને સાત્ત્વિકજીવન. (૫૦ ૨૬૬ થી ૨૭૨)

દાન—ભગવાન દીક્ષા પહેલાં વાર્ષિક દાન આપે છે, જેમાં કાંઈ જાતનો બેદભાવ રાખવામાં આવતો નથી. (૫૦ ૨૭૫ થી ૨૭૭)

દીક્ષાનો વરઘોડો—જેમાં વરઘોડાની વ્યાખ્યા અને તેને લગતું સુંદર ખ્યાન છે. (૫૦ ૨૭૮ થી ૨૮૯)

દીક્ષા—ભગવાન મહાવીરે એકાકીપણે ચોપીહારો છૂટ કરીને ઉત્તરાકાશ્યુની નક્ષત્રમાં એક દેવદ્વૈવ્ય-વસ્ત્ર ગ્રહણ કરીને દીક્ષા લીધી, અને તે જ સમયે તેઓને મનઃપર્યાય જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું (૫૦ ૨૯૦ થી ૨૯૨)

વ્યાખ્યાન છટું : ભગવાન મહાવીરનું મુનિજીવન, ઉપસર્ગો કેવળજ્ઞાન; ગણધરવાદ, દીક્ષાઓ, ઉપકાર અને ભોક્ષગમન

સ્વાશ્રયી જીવન—ઈન્દ્ર ભગવાનને ધોર ઉપસર્ગમાં મદદ કરવા માટે તૈયારી કરે છે, સારે ભગવાન તેને મના કરીને સંભળાવે છે કે—“હે ઈન્દ્ર! તીર્થંકરો કદાપિ ખીજની સહાયથી કેવળજ્ઞાન મેળવે નહીં.” આમાં “આપ સમાન બળ નહીં” એ સૂત્રનું જ્વલંત દર્શાવ છે. (૫૦ ૨૬૫)

પ્રતિજ્ઞા—ભગવાને પહેલા ચોમાસામાં પાંચ પ્રતિજ્ઞાઓ કરી, ૧-અપ્રીતિવાલાને ત્યાં ન રહેવું, ૨-પ્રતિમાધારી રહેવું, ૩-ગૃહસ્થનો વિનય ન કરવો, ૪-મૌન રહેવું, ૫-હાથમાં આહાર લેવો-આમાં પણ સ્વાશ્રયી જીવન અને ઉત્કટ આત્મસાધનાનો જ સાક્ષાત્કાર થાય છે. (૫૦ ૨૬૭)

વસ્ત્રધારણ—બં મહાવીર સ્વામીને ૧ વર્ષ અને એક મહિનાથી વધુ દેવદ્વૈવ્ય વસ્ત્ર રહ્યું હતું અને બાકીનું અર્ધ વસ્ત્ર ઝરડામાં ભરાઈ ગયું હતું. અહીં અર્ધું વસ્ત્ર દેવામાં દાન ભાવના અને આહ્મણ્યત્વના લોભી સંસ્કારનું મિશ્રણ મળી રહે છે. (૫૦ ૨૬૭—૨૬૮)

ઉપસર્ગો—બં મહાવીર સ્વામીએ ૧૨૧ વર્ષ સુધી અનેક ઉપસર્ગો ક્ષમાભાવે સહન કર્યાં છે, જે દરેક પ્રસંગે તેઓની વાસ્તવિક મહાવીરતા ઝળકે છે. તેમાં ખીજ પણ ઘણા પ્રસંગો સંકળાએલા છે: જેમકે—શાણુભદ્ર નદી પરના અસ્થિક ગામનો ઇતિહાસ, ભગવાનનો મુનિદશામાં ભદ્રાકાળ, ઉત્તમ પુરુષોને પણ સ્વપ્ન આવે છે, કૂર ચંડ કૌશિક જેવાને શાંત-ક્ષમાધર બનાવવો, ક્રોધનું દુષ્પરિણામ, મથુરાના સાધુદાસ જેવો વિવેકી શ્રાવક પોતાના નોકર આકરને તો શું કિન્તુ પોતાના બળદને પણ સુખી રાખે-ધર્મી બનાવે, ગૌશાળા જેવો ચરકેલ મનુષ્ય પણ મોટા પુરુષોની સેવાથી-કૃપાથી મહાન દાર્શનિક બને છે: નિયતિવાદનું મૂળ, ઓછા મનુષ્યને સામર્થ્ય-સત્તાનો ઉન્માદ થાય છે, બં પાર્શ્વનાથના સંતાનીય સાધુઓ, ભગવાન હેડમાં પુરાયા, પૂર્વભવની રાણીનું વૈર, તેનેલેશ્યાનો ઇતિહાસ,

૪૬૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૯

તલના છોડથી ગોશાળાને નિયતિવાદનું સમર્થન, ગોશાળાએ જુદો મત ચલાવ્યો, પેદાલ ગામમાં સંગમકના ઉપસર્ગો (ભગવાનને વધ અને કાંસીએ લટકાવ્યા-), સુસુમારમાં ભગવાનની નિશ્રાથી ચમરોત્પાત, ભગવાનનો ઘોર અભિગ્રહ અને ચંદનખાલાએ કરેલી તેની પૂર્તિ, પૂર્વભવમાં નોકરના કાનમાં ગરમ ગરમ સીસું રેડાવ્યું હતું તેથી ભગવાનના કાનમાં ખીલા ડોકાયા, કર્મનો અટલ નિયમ વગેરે. (પૃ. ૩૦૦ થી ૩૨૦)

સાત્ત્વિક મુનિજીવન—(પૃ૦ ૩૨૦ થી ૩૨૬)

કેવળજ્ઞાન—ભગવાનને જાલક ગામ પાસે ઋજુવાલુકા નદીને કિનારે ધ્યાન કરતાં કરતાં વૈ. શુ. ૧૦ ના ત્રીજા પ્રહરે કેવલજ્ઞાન પ્રકટ થયું. ત્યારે તેઓએ ત્યાગ માટે જે ઉપદેશ આપ્યો તે નિષ્કળ નીવડ્યો હતો. (પૃ૦ ૩૨૬ થી ૩૩૪)

ગણુધરવાદ—ભગવાન વિહાર કરી વૈ. શુ. ૧૧ ની સવારે અપાપાપુરીમાં પધાર્યા ત્યારે અગ્નિભૂતિ ગૌતમ વગેરે ચૌદ વિદ્યાના પ્રકાંડ વિદ્વાનો ત્યાં સોમિલભદ્રને ધરે યજ્ઞ કરવા માટે આવ્યા હતા. તેઓમાં વિદ્યા હતી, પણ અંધરમાં ગાઢ અંધકાર હતો—વિદ્વાનો ધમંડ હતો. મનુષ્ય જેમ ચાંપ દયાવી બત્તી પ્રકટાવી ઝોરકામાંના અંધારનો નાશ કરે છે તેમ ભગવાને પણ સ્યાદવાદની ચાંપ દયાવી તે દરેકના હૃદયમાં સમ્યક્ત્વ પ્રકટાવી તેઓના મિથ્યાત્વ અંધકારનો નાશ કર્યો, દરેકને શંકારહિત બનાવ્યા, અને ક્ષણવાર પહેલાંના ધમંડી વિદ્વાનને પોતાના શિષ્ય બનાવી ગણુધરપદે સ્થાપ્યા. તેઓની સાથે ખીજા ૪૪૦૦ બ્રાહ્મણુ-આલોકાએ દીક્ષા લીધી. આ શાસ્ત્રાર્થમાં જીવ, કર્મ, પાંચ ભૂતો, દેવલોક, કર્મબંધ, નરક, પુણ્ય, પરલોક અને મોક્ષ આદિ વિષયો સમગ્રવી નારિકવાદનું બહુ યુક્તિથી નિરસન કરવામાં આવેલ છે. (પૃ૦ ૩૧૪ થી ૩૪૬)

ત્રિપદી—જગત અને તેના દરેક પદાર્થો ત્રણ દશાવાળા હોય છે: સત્ પદાર્થનું આ લક્ષણ છે, આથી જ અનાદિ અનંત જગતની વ્યવસ્થા સમજી શકાય છે. ગણુધરો આ ત્રિપદીને બરાબર સમજીને ૧૨ આગમ શાસ્ત્રોની રચના કરે છે. (પૃ. ૩૪૨)

ચોમાસાં—ભગવાને ૧૦ સ્થાનોમાં ૪૨ ચોમાસાં કરેલ છે. આ ઉપરથી તેઓના વિહારક્ષેત્રની સીમા મુકરર કરી શકાય છે. (પૃ૦ ૩૫૦—૫૧)

મોક્ષ—ભગવાન ઉલ્લા ચોમાસામાં મધ્યમા-પાવાપુરીમાં હસ્તિપાલ રાજની લેખક-શાળામાં આસો વદિ અમાસની રાત્રે છેલ્લા પહોરે ૨૬ મા સર્વાર્થસિદ્ધ મુહૂર્તમાં મોક્ષે પધાર્યા. અને દેવોએ ત્યારે નિર્વાણોત્સવ કર્યો. અહીં યુગ, સંવત્સર, માસ, દિવસ, રાત્રિ, લવ, પ્રાણુ, સ્તોક, કરણુ, અને મુહૂર્તના ઉલ્લેખો છે. (૩૫૨ થી ૫૭)

વળી આજે પણ યુ. પી. વગેરે પ્રદેશોમાં જૈન જૈનેતરો દિવાળીના પાંચ દિવસ સુધી સમોસરન (હાટડી) બનાવી તેની પૂજા કરે છે તેનું મૂળ ઉપરની ઘટના છે.

ગૌતમસ્વામી—ભગવાન મોક્ષે ગયા પછી પ્રેમબંધન ત્રુટવાથી ઈંદ્રભૂતિ ગૌતમ ગણુધરને કેવળજ્ઞાન થયું. પ્રશસ્ત રાગ પણ મોક્ષને રોકે છે એ વસ્તુ આ દર્શાતમાં સરસ રીતે આલેખી છે. (પૃ. ૩૫૭—૩૫૮)

રાજઓ—તે કાલે મલ્લકી અને લિચ્છવી રાજઓ પણ જૈનધર્મી હતા, જેઓ ત્યાં ઉપવાસ કરી બેઠા હતા. તેઓએ દીપમાળા પ્રકટાવી. (પૃ. ૩૫૯—૩૬૦)

અહીં દિવાળી પર્વ અને ભાર્ષ્ણીજનો ઇતિહાસ સુરક્ષિત મળે છે.

અંક ૧૧]

કલ્પસૂત્ર-સુબોધિકા

[૪૬૬

૮૮ ગ્રહો—તે રાત્રે ૮૮ ગ્રહો ચૈક્રીનો ૩૦ મો ભસ્મરાશિ નામનો મોટો ગ્રહ ભગવાનના જન્મ નક્ષત્રમાં ચંક્રમ્યો હતો.

તે સમયે આર્યોને ૮૮ ગ્રહોનું જ્ઞાન હતું જે હાલ વિનાશ પામ્યું છે. આજના જ્યોતિષીઓ તેમાંના ગણ્યાગાંઠ્યા ગ્રહોને જ ઓળખે છે. (પૃ ૩૬૦—૩૬૨)

આયુષ્ય—તે વધે કે ઘટે તે સખંધી વિચારણા. (પૃ ૩૬૩)

જીવોત્પત્તિ—તે કાલે સહસ્રા જીવોત્પત્તિ થઈ હતી. આજે પણ પાવાપુરીમાં તે દિવસોમાં વિશેષ જીવોત્પત્તિ થાય છે. (પૃ ૩૬૪)

પરિવાર—ભગવાનના સાધુ વગેરેની સંખ્યા. ચતુર્વિધ સંઘ ઉપરાંત જ્ઞાનીઓ અને વાદીઓની સંખ્યા પણ બતાવેલ છે. કેવા કેવા પુરુષો હોય તો સંઘ તારક બની રહે તે વસ્તુ આ વાદીઓમાંથી મળી શકે છે. (પૃ ૩૬૫ થી ૩૭૦)

તીર્થંકરના શાસનમાં મોક્ષકાળની સીમા—(પૃ ૩૭૧—૩૭૨)

અંતિમ ઉપદેશ—ભગવાને છેલ્લા શ્વાસોશ્વાસ સુધી ઉપદેશ આપ્યો છે. તેઓ કલ્યાણક્રમ-વિપાક, પાપક્રમ-વિપાક, ૩૬ ઉત્તરે કહીને પ્રધાન અધ્યયનનો ઉપદેશ દેતા મોક્ષે ગયા. (પૃ ૩૭૪—૩૭૫)

કાળનિર્ણય—ભગવાન મહાવીર સ્વામીના નિર્વાણ પછી ૯૮૦ માં કે ૯૯૩ માં વર્ષે આ કલ્પસૂત્ર લખાએલ છે વંચાએલ છે વગેરે વગેરે. (પૃ ૩૭૫—૩૭૭)

વ્યાખ્યાન સાતમું : ૨૩ તીર્થંકરો

૭૦ પાર્શ્વનાથ—તેઓનું ચરિત્ર, ક્રમકં તપસ્વીનો ઇતિહાસ, અને લુખા તપનું વિષમ પરિણામ, ભગવાનનો પરિવાર અને કાલનિર્ણય વગેરે. (પૃ ૩૭૯ થી ૩૯૮)

૭૦ નેમનાથનું ચરિત્ર—આમાં રાજ્યલોકી પુરુષ પોતાનું રાજ્ય ખુચવી લ્યે તેવા પુરુષને માટે કેવી સંકડામણ જાલી કરે છે—તે માટે પોતાની સ્ત્રીઓનો પણ કેવો ઉપયોગ કરે છે તેનો માર્મિક ઉલ્લેખ મળે છે. રાજમતી આદર્શ સ્ત્રી પાત્ર છે, પોતે બ્રહ્મચારિણી રહે છે અને પોતાના દીઅરને પણ ઉલટે માર્ગેથી પાછા વાળી સન-માર્ગમાં સ્થાપે છે. સતી-ઓને અને બ્રહ્મભાવનાવાલાઓને અહીં ઘણા ઘોષપાક મળે છે. ભગવાન અને રાજમતી નવ ભવના પ્રેમી દંપતી છે. બન્ને મોક્ષમાં જાય છે. તેઓનો સમયનિર્ણય વગેરે. (પૃ ૩૯૯ થી ૪૨૩)

આંતરા—૭૦ નમિનાથથી લઈ ૭૦ અજીતનાથ સુધીના ૨૦ તીર્થંકરોનો સમય નિર્ણય, આમાં દર્શાવેલ “કાળ-માપો” સ્થૂલશુદ્ધિવાલાથી સમજી શકાય તેમ નથી. આ માપો સમજનારને જગતના અનાદિપણનો ખ્યાલ આવી શકે છે. (પૃ. ૪૨૪ થી ૪૪૩)

ભગવાન ઋષભદેવ—આર્યવર્તના પહેલા રાજા, પહેલા સાધુ, પહેલા જ્ઞાની અને પહેલા તીર્થંકરનો ટૂંકો ઇતિહાસ. ઋણુ આર્યોમાં આવું રસોઈ દંડનીતિ શિલ્પ અને કલા ક્ષેત્રે પ્રવર્ત્યાં તેનો ઇતિહાસ. ભગવાનને ૧૦૦ પુત્રો હતા. ભગવાને તેઓને રાજ્ય આપી દીક્ષા લીધી. નવો મુનિમાર્ગ ચલાવવામાં ઘોરકષ્ટ. પ્રથમ દાનનો ઇતિહાસ, રાજ્યસંસ્થાનું પરિણામ, ભાઈઓનો ઝઘડો, બાહુબલીનો ત્યાગ અને સાચું સ્વરાજ્ય, અભિમાનનું દુષ્પરિણામ, અને શુભ ભાવનાનું સાચું પરિણામ અને અગ્નિસંસ્કાર તથા દેવભક્તિ વગેરે (પૃ. ૪૪૪ થી ૪૮૦)

૪૭૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ.

[વર્ષ ૯

વ્યાખ્યાન આઠમું : સ્થવિરાવલી-ગુરુપરંપરા

ભ. મહાવીર સ્વામીથી પ્રારંભી ૯૮૦ વર્ષનો શંખલાયક ઇતિહાસ, (પૃ. ૪૮૧ થી ૫૧૮) જેમાં જૈનાચાર્યોના મહાભિનિષ્ક્રમણ, ઉત્કટ લાગ, અને ભગીરથ પ્રયત્નોની વિવિધ વાનગીઓ મળે છે. જેમકે—૧૧ ગણુધરોનો પરિવાર, વાચના, વૈભારગિરિ પર મોક્ષ, અને સુધર્માસ્વામીની જ શિષ્યસંતતિ ચાલુ રહી (૪૮૧ થી ૪૮૬), તત્કાલીન બ્રાહ્મણોમાં વિધવાવિવાહ (૪૮૪), ૯૯ કોડ સૌનાયાના લાગી અને ૫૦૦ ચોરોના પ્રતિબોધક આચાર્ય (૪૮૮), મનઃપર્વ જ્ઞાન આદિ ૧૦ નો વિનાશ, દશવૈકલિકસૂત્રની રચના અને ઉવસગહર સ્તોત્ર રચનાનો ઇતિહાસ (૪૮૮ થી ૪૯૨), વેશ્યાપ્રતિબોધક આચાર્ય (૪૯૩), વિદ્યાના અભિમાનનું પરિણામ અને છેલ્લાં ૪ પૂર્વોનો ઇતિહાસ (૪૯૪), દક્ષિણમાં સૌથી પ્રથમ જૈનધર્મ ફેલાવનાર રામ (૪૯૬), ત્રૈરાશિકમત (૫૦૪), વિવિધ ગણુ શાખા અને કુલનો ઇતિહાસ, આજે વિદ્યમાન દરેક સાધુઓ કોષ્ટિક ગણુની બધરી શાખાના છે. (જેનું ઉદ્ભવસ્થાન મહારાજ ખારવેલના શિલાલેખથી પ્રસિદ્ધ ઉદ્ય-ગિરિ તીર્થ છે) (પૃ. ૫૦૫ થી ૫૧૫), હર્ષપુરના બ્રાહ્મણોનો જૈનધર્મસ્વીકાર (૫૧૦), બાલદીક્ષા (૫૧૨), બૌદ્ધનૃપપ્રતિબોધક આચાર્ય (૫૧૨), ૧૨ વર્ષનો દુકાળ અને નાગેન્દ્ર ચંદ્ર આદિ ૪ ગચ્છનો ઇતિહાસ, આજના દરેક સાધુઓ “ચંદ્ર” કુળના છે (૫૧૩), “બ્રહ્મદ્રીપિકા શાખા ” કે જે મેરક જિલ્લાની કૃષ્ણા અને હિન્ડોન નદીના સંગમસ્થાન પરના દ્વીપના તપસ્વીઓથી શરૂ થયેલ છે, તેનો ઇતિહાસ, સંભવતઃ ત્યારથી અગ્રવાહ જૈનો બનેલ છે (૫૧૩—૫૧૪), કલ્પસૂત્રને લિપિબદ્ધ કરનાર આ. શ્રી દેવદિગણુ ક્ષમાશ્રમણ (૫૧૮).

વ્યાખ્યાન નવમું : સમાચારી—મુનિમાર્ગ

સાધુ-સાધ્વીઓને ચોમાસામાં પાળવાની મર્યાદા—૫૦ દિવસ જતાં સંવત્સરી કરવી, સંવત્સરીનાં કર્તવ્યો, અધિક માસ, ભા. શુ. ૪, દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર કાળ બાવથી વ્યવસ્થા, સાધુને લાગતા ઉપાશ્રયના દોષો (૫૨૦ થી ૫૨૯), ગોચરીનું ક્ષેત્ર, રોગી માટે ગુરુઆજ્ઞા, ૯ વિકૃતિઓ, જરૂરી ચીજ માગવી, કેટલી વાર ગોચરી જવું, ફાસુક પાણી, દત્તીઓ, શય્યાતર ધરો, વરસાદમાં ગોચરી, પૂર્વાપર વસ્તુ પ્રાપ્તિ, ગોચરી ગયા પછી વરસાદ આવે, એકાંતમાં સાધુ—શ્રાવક અને સાધ્વી—શ્રાવિકા માટે ચૌભંગી, સંધ્યાકામાં સાધુ—સાધ્વીની સંખ્યા, ખીજ સાધુઓ માટે આહારાદિ લાવવા, વરસાદમાં ૭ અંગો બીનાં રહે વગેરે વગેરેની વ્યવસ્થા (પૃ. ૫૩૧ થી ૫૬૧), આઠ સૂક્તો (૫૬૨ થી ૫૬૮), ગોચરી, દેરાસર, સ્થાપિલ, વિગર્હગ્રહણ, દવા, તપ, સંલેષણ, આહાર, કલ્પો, માતૃ, પારિષ્કાપના, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન વગેરે વરીલોને પૂછીને જ કરવું. (૫૬૯ થી ૫૭૫) ઉપધિ તપાવવી, સંચારો આસન, ઠક્ષામાત્રાની ભૂમિ, ૩ કુંડીઓ, અને લોચ વગેરેનો વિધિ (પૃ. ૫૭૬ થી ૫૮૩) કરવું વચન, ખમતખામણા (૫૮૪ થી ૫૮૯), ઉપાશ્રયનું પરિલેહણ, જણાવીને બહાર જવું, ગ્લાન માટે ભિક્ષાક્ષેત્ર, (૫૮૯ થી ૫૯૧) કલ્પમાહાત્મ્ય (૫૯૨ થી ૫૯૫), અન્યપ્રશાસ્ત (૫૦૭ થી ૬૦૦).

ઉપરની ટૂંકી નોંધ ઉપરથી કલ્પસૂત્ર—સુખઓધિકામાં કેટલી વસ્તુઓનો નિર્દેશ છે તેનો કાંઈકે ખ્યાલ આવે છે. સંશોધકો આ તરફ વિશેષ પ્રયાસ કરી આ વિષય ઉપર વિશેષ પ્રકાશ પાડે એ ઇચ્છાપૂર્વક આ લેખ સમાપ્ત કરું છું.

વિક્રમ-વિશેષાંક સંબંધી એક વધુ અભિપ્રાય

“શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ” માત્ર જૈન કોમમાં બાણીતા માસિકે આ વર્ષે ‘વિક્રમ વિશેષાંક’ પ્રગટ કરી ઐતિહાસિક સામગ્રીમાં કેટલીક નવી હકીકતો રજૂ કરી છે. મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજીનો, ‘સમ્રાટ વિક્રમાદિત્ય’ તેમાં વિશેષ ધ્યાન ખેંચે છે. સમ્રાટ વિક્રમાદિત્ય કોણ તેનું નિરસન તેમણે શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ કર્યું છે. આ જ અંકમાં એવો જ તેમનો બીજો લેખ “ભારતીય ઇતિહાસ અને જૈનાચાર્ય કાલક” છે. જૈનોમાં ગણ્યાગાંઠ્યા વિદ્વાન સાધુઓ છે. મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી પછી તરત કોઈ વિદ્વાન સાધુ તરફ નજર પડતી હોય તો તે મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી તેમની પાસે ઐતિહાસિક દષ્ટિ છે, તેમાં કોમીય છાંટ નથી, એટલે તેમના લેખો અભ્યસનીય થઈ રહે છે.”

—‘ગૂજરાતી પંચ’ સાપ્તાહિક, અમદાવાદ, તા. ૬-૮-૧૯૪૪

પૂજ્ય શ્રમણ-સમુદાયને વિજ્ઞપ્તિ

કાગળની કારમી મોંઘવારી અને છાપકામના વધતા જતા દરો વચ્ચે, બહુ જ મર્યાદિત આવકમાં પણ, ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ ધીમે ધીમે પોતાની મજલમાં આગળ વધી રહ્યું છે. પણ એને વિશેષ સમૃદ્ધ અને સંપન્ન બનાવવા માટે વધુ આર્થિક મદદની જરૂર છે.

આ માસિક શ્રમણપ્રધાન ચતુર્વિંશ સંઘ સમસ્તનું માસિક છે. એટલે જે મમતા અને પ્રેમથી તેમણે આ માસિકનું અત્યાર સુધી પોષણ કર્યું છે, તેથી વિશેષ મમતા અને પ્રેમથી એને સહાયતા કરવાની જરૂર ભણી થઈ છે. આથી અમે સર્વ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ આદિ મુનિવરોને વિનંતી કરીએ છીએ કે તેઓ ચતુર્માસ દરમિયાન પર્યુષણાદિ મહાપર્વોના પ્રસંગે માસિકને મદદ કરવાનો ઉપદેશ આપવાની અવશ્ય કૃપા કરે.

—વ્યવસ્થાપક

Shri Jaina Satya Prakasha. Regd. No. B. 3801

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ.

દરેકે વસાવવા યોગ્ય

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશના ચાર વિશેષાંકો

(૧) શ્રી મહાવીર નિર્વાણ વિશેષાંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામીના જીવન સંબંધી અનેક લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય છ આના (ટપાલ ખર્ચનો એક આનો વધુ).

(૨) શ્રી પર્યુષણ પર્વ વિશેષાંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીનાં ૧૦૦૦ વર્ષનાં જૈન ઇતિહાસને લગતાં લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય એક રૂપિયા.

(૩) દીપોત્સવી અંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીનાં ૧૦૦૦ વર્ષ પછીનાં સાતસો વર્ષનાં જૈન ઇતિહાસને લગતાં લેખોથી સમૃદ્ધ સચિત્ર અંક : મૂલ્ય સત્રા રૂપિયા.

(૪) કુંભાંક ૧૦૦ : વિક્રમ-વિશેષાંક

સમ્રાટ વિક્રમાદિત્ય સંબંધી ઐતિહાસિક ભિન્નભિન્ન લેખોથી સમૃદ્ધ ૨૪૦ પાનાંનો દગદાર સચિત્ર અંક : મૂલ્ય દોઢ રૂપિયા.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશના બે વિશિષ્ટ અંકો

[૧] કુંભાંક ૪૩-જૈનદર્શનમાં માંસાહાર હોવાના આક્ષેપોના જવાબરૂપ લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય ચાર આના.

[૨] કુંભાંક ૪૫-ક. સ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના જીવન સંબંધી અનેક લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય ત્રણ આના.

કાચી તથા પાકી ફાઇલો

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ની ત્રીજી, ચોથા, પાંચમા, આઠમા વર્ષની કાચી તથા પાકી ફાઇલો તૈયાર છે. મૂલ્ય દરેકનું કાચીના બે રૂપિયા, પાકીના અઠી રૂપિયા.

ભગવાન મહાવીરસ્વામીનું ત્રિરંગી ચિત્ર

યુજ્જરાતના સુપ્રસિદ્ધ ચિત્રકાર શ્રી કનુભાઈ દેસાઈએ દોરેલું સુંદર ચિત્ર. ૧૦”x૧૪”ની સાઈઝ, સોનેરી બોર્ડર. મૂલ્ય ચાર આના (ટપાલ ખર્ચનો દોઢ આનો).

—લખો—

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ
જેશિંગલાઈની વાડી, ધીકાંટા, અમદાવાદ.